

lig højt Trin. Det ærede Medlem fremdrog altsaa et Eksempel paa, hvorledes et Lokomotiv i en saadan privat Bedrift var blevet forsørdiget i, jeg tror han sagde, 25 $\frac{1}{2}$ Time, og dette skulde være et Eksempel paa den overordentlige Fuldkommenhed, hvortil det paaagældende private Selskab havde hævet sin Drift. Ja, jeg anerkender, at det var et meget godt Stykke Arbejde, men hvem er det, der har udført dette Arbejde? Det er jo dog ikke Direktøren eller Aktionærerne i det private Selskab, men Arbejderne og Løderne af Arbejdet, Ingeniørerne. Og jeg vil da sige til det ærede Medlem, at det ikke var noget som helst Bevis for, at et Statsværksted ikke kunde have gjort akkurat det samme. Et Statsværksted kunde jo have erhvervet akkurat de samme Folk til at udføre dette Stykke Arbejde og akkurat de samme Folk til at lede Udførelsen af Arbejdet, og naar det altsaa var blevet ledet og udført paa samme Maade af de samme Folk, maatte det selvfølgelig kunne udføres lige saa godt paa et Statsværksted som i det private Værksted og i det samme Tidrum, som det blev udført der. Den højtærede Indenrigsminister fremsatte i Fjor, da vi havde den biologiske Station til Forhandling under Finanslovbehandlingen, en Bemærkning. Den højtærede Indenrigsminister var jo saa naadig at tillade mig i Fremtiden at benytte hans Udtalelser, men disse staa jo i Rigsdagstidenden, som er et offentligt Dokument, saa at jeg altsaa ikke behøver hans Tilladelse til at benytte, hvad han har sagt. Jeg har ikke citeret hans Udtalelser forkert, og jeg spørger heller ikke om Tilladelse til at bruge dem i Fremtiden; men jeg skal bestræbe mig for altid at være korrekt i mine Citater. Altsaa den højtærede Indenrigsminister sagde da, at Staten altid burde betale sine Arbejdere og sine Funktionærer paa en saadan Maade, at den kunde bevare en dygtig Arbejdsraft, som kunde levere et saadant Arbejde, som Staten kunde være tjent af. Ja, naar Staten vil gøre det, kan den efter min Mening saa den samme Arbejdsraft som private Folk, og naar den vil betale de samme ledende Kræfter som de private, kan den ogsaa udføre Arbejdet lige saa godt og hurtigt som den private Drift er i Stand til at udføre det. Thi jeg gentager: Det er Arbejderne og Løderne af Arbejdet og ikke Aktionærerne eller Direktørerne, der sidde paa Kontoret, som udføre Arbejdet. — Saa fremhævede det ærede Medlem fra Slagelse (Røedt), at han vilde tale mod Statsdriften, skønt han vidste, at han derved kom til at staa uenig med adskillige af sine Meningsfæller, men han vilde altid have Lov til at udtale sin Mening;

han vilde ikke have, at noget Parti skulde paaoktrovere ham et Stempel og vilde ikke underordne sig. Ja, jeg vil sige til det ærede Medlem, at det kan være meget godt at have et saadant Standpunkt og sige: Jeg vil altid være mig selv, jeg vil aldrig underordne mig andres Mening, jeg vil altid være selvstændig; men jeg vil rigtig nok dertil sige, at deraf kommer der dog et underligt Resultat. Dersom nemlig hver enkelt vilde sætte sig paa dette Standpunkt og sige: Jeg vil aldeles ikke bøje mig, jeg vil ikke lade mig rettede eller bøje mig under noget Parti og ikke lade mig tvinge ind under andre Forhold end dem, jeg selv anser for rigtige, hvornaar skulde vi saa naa til noget som helst politisk Arbejdsresultat? Er det ikke i hele den politiske Virksomhed og i og for sig ogsaa i den sociale Virksomhed saaledes, at det netop er Partiernes Sammenlutning og Sammenhold, som skal gennemføre de enkelte Resultater; det bliver aldrig en enkelt Mand, der udretter noget paa dette Omraade. En enkelt Mand kan udrette noget paa det private Omraade; det ærede Medlem kan gøre meget i sin Forretning — som han saa ofte her taler om — men han kan ikke udrette noget i politisk Henseende, naar han staar ene og staar som den selvstændige Mand. Det kan naturligvis være meget smukt at have dette Standpunkt, men jeg tror ikke, at det er meget praktisk. — Ja, jeg vil saa bare til Slutning sige et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister. Jeg har jo allerede bemærket, at den højtærede Minister gav mig Tilladelse dertil. Den eneste Bemærkning, han henvendte til mig, var den, at han tillod mig at benytte hans Udtalelser i Rigsdagstidenden, og for den Tilladelse behøver jeg jo ikke at takke ham; den Tilladelse har jo enhver, saa han kunde i Grunden have sparet sig at give mig den. Men jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister i Anledning af de Udtalelser, han er fremkommen med i Dag, at det forekommer mig at være en ganske forunderlig Opgave, som den højtærede Indenrigsminister efter min Mening synes at have sat sig. Den højtærede Indenrigsminister udtalte sig saaledes — jeg tror, jeg citerer det nogenlunde rigtigt, jeg vil naturligvis ikke absolut garantere derfor, men Meningen tror jeg er der —: Der er Grænser for, hvad man kan paalægge en Regering, som ikke selv mener at være dygtig nok til at udføre, hvad der forlanges. Den højtærede Minister nikkede. Jeg har altsaa truffet Meningen. Det mener den højtærede Minister altsaa, at der er Grænser for, og jeg siger saa: Vel, det er der; det har ogsaa jeg